

For å lette nedlastinga er bladet delt i flere filer. Se www.akp.no/ml-historie/pdf/rode_fane/1977/ for de øvrige.

RØD VALGALLIANSE I KOMMUNESTYRENE

Rød Valgallianse ble representert i fire kommunestyre etter kommunevalget 1975. De to åra som har gått har gitt den revolusjonære bevegelsen viktige lærdommer. For første gang på mange tiår har revolusjonære brukt parlamentariske organer til å propagandere arbeiderklassens kamp og talerstolen er blitt brukt for å avsløre kommunistene som redskaper for borgerskapets diktatur. Vi har alt sett hvor desperat borgerskapet reagerer når RV-representantene avslører kommunistenes reaksjonære funksjon. De har gått til ulike former for represalier, som f.eks. bøter, forsøk på bortvisning, forsøk på knebling av retten til å legge fra interpellasjoner osv. Samtidig som vi gjennom dette lærer mer om kommunistenes klare klassekarakter, viser det også hvordan revisjonistene konsekvent stiller seg på borgerskapets side i disse konfrontasjonene.

Ved kommunevalget i 1975 fikk Rød Valgallianse valgt inn en representant i kommunestyrene i Tromsø, Trondheim, Odda og Oslo. I løpet av det halvannet året som er gått, har RV disse stedene reist klassekravene også i kommunestyret og dermed bidratt til å avsløre både den borgerlige parlamentarismen og de borgerlige arbeiderpartiene.

Denne artikkelen er ikke ment å være en samlet og endelig oppsummering av

det arbeidet som er gjort i de fire kommunestyrene hittil. Vi vil imidlertid trekke fram en del av de sakene som RV har reist i kommunestyret, hvilke standpunkt de ulike borgerlige partiene har tatt til de sakene, — og peke på noen erfaringer som er gjort når klassekravene har blitt reist i de borgerlige parlamentariske organene.

Alle de fire stedene viser med all tydelighet at Rød Valgallianse er det

eneste virkelige opposisjonspartiet i kommunestyret. RVs representanter er de eneste som konsekvent står på klassekravene og ikke inngår kompromisser og hestehandle med de borgerlige partiene. Rød Valgallianse er det eneste partiet som prinsipielt har gått mot pampelønninger til kommunens topp-politikere. Forslag om at ordføreren skal lønnes på samme nivå som en industriarbeider, har bare fått RVs stemme. Ved budsjettbehandlingen er det bare Rød Valgallianse som har gått imot krisebudsjettene, som velter kapitalens problemer over på arbeiderklassen og folket. SV har riktignok stemt imot enkelte poster på budsjettene, — men

har godtatt dem i sin helhet. SV er primært opptatt av at budsjettet skal balansere.

Hovedmetoden for arbeidet i kommunestyrene har vært å reise klassekampsakene gjennom interpellasjoner og spørsmål, og ikke nøye seg med å behandle de sakene som kommuneadministrasjonen og formannskapet velger å legge fram for kommunestyret. Dette har vært en effektiv måte å jobbe på, så effektiv at interpellasjoner fra Rød Valgallianse både blir trenert, sensurert og nektet behandlet i kommunestyret. Vi skal se eksempler på dette seinere.

RV I OSLO: Demonstrasjonspolitikkk mot imperialismen og støtte til arbeidsfolk i kamp

Rød Valgallianse skjønnte tidlig at en måtte reise klassekampsakene i bystyret gjennom interpellasjoner og spørsmål. Det var ikke nok å sitte stille og ta «riktige» standpunkt til de sakene som formannskapet og kommuneadministrasjonen la opp til. Gjennom interpellasjoner har RV ført fram klassekravene til de lokale aksjonene i bydelene, tatt opp politivolden mot de streikende arbeiderne på brygga i Oslo, og protestert mot at Rådhuset blir brukt som møte-sted for NATOs ministerrådskonferanse. På denne måten har Rød Valgallianse brukt talerstolen til å ta opp saker som de borgerlige partiene fra SV til DNA og Høyre mener ligger utenfor

bystyrets arbeidsområde.

Dette har ført til forsøk på å innskrenke de borgerlige demokratiske rettighetene i bystyret. RVs interpellasjoner blir trenert og utsatt for at sakene ikke skal være toppaktuelle når bystyret endelig finner tid til å behandle dem. Interpellasjonen om streiken på brygga som ble satt fram i januar, er ennå ikke behandlet (10. april), og det er heller ingen grunn til å tro at den er diskutert når dette leses. Interpellasjonen om NATO-møtet i Rådhuset ble brukt til å sette fram forslag om retningslinjer for interpellasjonenes innhold og språkbruk.

NATOs MINISTERRÅDSMØTE I OSLO RÅDHUS

På bystyremøtet den 20. mai 1976 forelå det til behandling en interpellasjon om NATOs ministerrådsmøte i Oslo. RV tok i denne interpellasjonen avstand fra at rådhuset ble brukt som møtested for imperialistene. Rød Valgallianse ville protestert mot dette ved å forlate bystyremøtet. Ellen Pedersen forlangte derfor ordet til dagsorden for å klargjøre hvorfor hun forlot salen, men som vi ser av referatet lykkes hun ikke i dette. Ordføreren nektet:

«*Ordføreren:* Bystyret er satt med 85 representanter. Ellen Pedersen har bedt om ordet til dagsorden.

Ellen Pedersen: I dag har NATOs ministerråd åpna sin konferanse her i Rådhuset. Denne konferansen er et ledd i forberedelsen til krig ...

Ordføreren (klubber): Dette er ikke til dagsorden.

Ellen Pedersen: Hvis jeg kan få prate ferdig, så er dette til dagsorden.

Ordføreren: Nei, dette er en argumentasjon. Hvilken sak er det De vil ha flyttet på?

Ellen Pedersen: Nei, det er ikke noen interpellasjon eller noen sak jeg vil ha flyttet på, det er et innlegg til dagsorden ...

Ordføreren: Ja, da kommer vi tilbake til det når vi kommer til saken.

Ellen Pedersen: Da må jeg bare si på vegne av Rød Valgallianse at på grunn av at det er avholdt en ministerrådskonferanse her i Rådhuset i dag og at den konferansen er et ledd i forberedelse til krig ...

Ordføreren: Dette er ikke til dagsorden, dette er et innlegg.

Ellen Pedersen: Vi vil da forlate lokalet i protest mot dette.

Ordføreren: Kan vi da si at interpellasjonen som er anmeldt, også er besvart?

Ellen Pedersen: Hvis jeg ikke kan få begrunne hvorfor jeg forlater lokalet til dagsorden, så kan jeg ikke se at interpellasjonen er avsluttet.»

Rød Valgallianse forlot dermed møtet i protest mot NATOs ministerrådsbruk av Oslo Rådhus. SV ble sittende.

Da interpellasjonen fra RV kom opp «behandling» seinere på dagsorden, hadde ordføreren følgende kommentarer:

«*Ordføreren:* Etter det forsøk fra Ellen Pedersens side på å gripe inn i dagsorden som ordføreren ikke oppfattet som noe spørsmål til dagsorden, men som han fant lå på et annet plan, meddelte Ellen Pedersen at hun ville forlate møtet. Så vidt jeg ser, har hun vært fraværende — har forlatt møtet og ikke kommet igjen — og det er heller ingen varamann til stede fra Rød Valgallianse.

I lov om kommunestyre, §46, heter det: 'Unnlater noe medlem eller noen varamann uten gyldig forfall å komme i rett tid til møte som med tilstrekkelig varsel er kalt sammen etter denne lov, eller forlater noen møtet uten gyldig forfall, kan vedkommende forsamling illegge ham', står det — det må vi vel lese som hun også, det, en bot av 10 kroner, som tilfaller kommunekassen.»

Denne saka er imidlertid ikke bare latenterlig, og den angår ikke bare NATO-spørsmålet. At ordføreren tok avstand fra interpellasjonen var knapt noen overraskelse. Men han gikk videre. Han bebudet retningslinjer både for *hvilke saker* som det kan interPELLERES om i bystyret, og interpellasjonenes *form og språkbruk*. Og han lovet at liknende interpellasjoner i framtida vil bli av avvist:



Ellen Pedersen foran Oslo Rådhus.

«*Ordføreren:* — Jeg var, når det gjelder interpellasjonen, sterkt i tvil fordi denne hadde en bestemt form, og jeg vil meget sterkt beklage at det er anmeldt en slik interpellasjon som på det groveste krenker og bakvasker en utenlandsk statsmann som i disse dager er Norges og Oslos gjest.

Det er også andre ting i denne interpellasjonen som jeg vil påstå er uholdbare påstander og ærekrenkelser, og som aldri skulle ha vært godtatt, men jeg syntes det kunne stå som en illustrasjon på hva man kan tillate seg innenfor det system vi praktiserer. Det blir i alle fall her i bystyret med denne ene avsløringen. Gjentakelser kan jeg forsikre om vil bli avvist så lenge man fortsetter med det ordbruket.

Ordføreren vil også overfor den statsmann det gjelder, og de nasjoner som er omtalt, gi uttrykk for beklagelse over denne såkalte interpellasjon og dens form. Noe ytterligere vil jeg ikke si i denne saken. Jeg ville imidlertid gjerne ha referert dette, da interpellasjonens ordlyd har en særegen form.»

Legg merke til at ordføreren offentlig beklager overfor de land som er nevnt i interpellasjonen at spørsmålet i det hele tatt ble reist i bystyret. Legg merke til at noen gjentakelse ikke vil bli godkjent. Med dette strøk ordføreren alle tre interpellasjonene fra Rød Valgallianse fra dagsorden, — siden Ellen Pedersen hadde forlatt salen. Ingen andre tok ordet til disse sakene, og de ble ikke ført opp på et seinere møte.

Protesten mot NATOs ministerrådsmøte er et godt eksempel på hvordan det borgerlige demokratiet i bystyret fungerer i praksis. Med bare *en* kommunist av 85 representanter finner borgerskapets partier tida inne til å stramme inn ytringsfriheten, og rope på retningslinjer og sensur. For det er et angrep på ytringsfriheten når en ikke skal kunne kalle imperialistene med navn, — eller klargjøre hva en mener med en klasseforræder. Det er et angrep på de borgerlige demokratiske rettigheter når ordføreren ønsker sensur av hvilke saker som skal behandles i bystyret.

Rød Valgallianse fulgte derfor opp denne saken i møtet den 30. september i fjor. Da la Brynjulf Mugaas fram følgende forslag:

«Det er fremsatt et forslag fra hr. Mugaas:

«Bystyret tar på det sterkeste avstand fra ordføreren angrep på bystyrerepresentantenes demokratiske rettigheter og forsøk på sensur av politiske meningsytninger i bystyremøtet 20.5.76. Bystyret ønsker ikke retningslinjer for formen på interpellasjoner og forbeholder seg retten til å anvende de politiske karakteristikk som det måtte ønske.»

— Forslaget er forkastet med 84 mot 1 stemme.»

Hvor ble det av SVs NATO-motstand i denne viktige saka? SV forlot ikke bystyremøtet sammen med Rød Valgallianse i protest mot NATO-møtet. Det er åpenbart viktigere å administrere byen enn å demonstrere mot imperialismen.

Og hvor ble det av SVs forsvar for de demokratiske rettighetene? Vi vil understreke enda en gang at SV ikke stemte for forslaget om å ta avstand fra sensur og retningslinjer, — men nøyde seg med å legge ved en protokolltilførsel der de

beklaget at de ikke sjøl fikk ordet til interpellasjonen om NATOs ministerrådsmøte.

STREIKEN PÅ BRYGGA I OSLO

Til bystyremøtet den 27. januar hadde Rød Valgallianse meldt en interpellasjon om streiken på brygga. Politiet hadde med brutal vold grepet inn mot de streikende bryggearbeiderne for å bane veien for streikebrytere. Ellen Pedersen tok ordet til dagsorden for å få behandlet streiken først på kveldens møte. Bryggearbeiderne på galleriet ble vitne til at dette forslaget bare fikk Rød Valgallianses stemme. Vi gjentar, både SV og DNA stemte mot å behandle saka straks.

Men heller ikke på slutten av møtet ble interpellasjonen diskutert, alle interpellasjonene ble utsatt til 17. februar. I steden for å protestere mot denne udemokratiske behandlinga kom Per Eggum Mauseth fra SV med en henstilling til kommunen om å medvirke til løsning av konflikten. I «Ny Tid»s referat fra møtet kan vi lese at det var SV som tok opp bryggestreiken i Oslo bystyre mens de streikende satt på galleriet. Falskheten og forræderiet kjenner åpenbart ingen grenser.

Interpellasjonen fra Rød Valgallianse hadde følgende ordlyd:

«Bryggearbeiderne ved Oslo havn har på en særs kynisk og arbeiderforaktelig måte fått seg servert et lønnsdiktat som setter dem tredve år tilbake hva angår lønns- og arbeidsforhold. De har svart på denne provokasjonen med streik.

For å tvinge arbeiderne i kne har rederne satt inn streikebrytere og polititropper. Vi protesterer på det skarpeste mot at Oslo kommune til-

later at denne usle polititerror får finne sted på kommunens havneanlegg. Vi protesterer på det skarpeste mot at Oslo kommune også tillater at redere og streikebrytere bak politisperringene får sette sjøl de mest elementære sikkerhetsforskrifter til side.»

Denne interpellasjonen ble som sagt utsatt fra 27. januar til 17. februar. Da var streiken avsluttet, men prinsippene var fortsatt aktuelle. Fremdeles «rakk» ikke bystyret å behandle saken, — den ble utsatt, først til 24. mars, deretter til 30. mars, og interpellasjonen er ennå ikke besvart.

Dette er typisk for de sakene som Rød Valgallianse reiser. På det samme møtet i januar hadde RV reist en interpellasjon om hovedavtalen mellom Oslo kommune og Norsk kommuneforbund. Heller ikke den er i skrivende stund blitt behandlet. Det er formannskapetets taktikk at de varme potetene som RV bringer inn i bystyret skal kjølnes, slik at interpellasjonene enten blir trukket tilbake, eller at interessen for sakene har dalt.

Hammersborg skole

Det finnes en rekke eksempler på at Rød Valgallianse har ført fram de lokale klassekampsakerne i bystyret. Dette er gjort som arbeiderklassens uredde representanter i forsamlinga uten å ta hensyn til de borgerlige partienes rop og skrik om ansvarlighet og unnskyldninger om at kommunen er så fattig, så fattig. Rød Valgallianse har aldri falt i den fella å se det som sin oppgave å *administrere* Oslo Kommune gjennom «lure», «sosialistiske» forslag og løsninger på kapitalismens problemer. RV har overlatt valget mellom kolera og pest til de borgerlige partiene. Vi vil her trekke

fram en viktig sak, rivinga av Hammersborg skole. Lista over kampsaker er imidlertid svært lang. Hensikten med denne artikkelen er imidlertid ikke å bringe ei slik liste, men vise ved typiske eksempler hvordan kampsakene er reist og hvordan den borgerlige parlamentarismen og de borgerlige arbeiderpartiene avslører seg gang på gang. Slik også i dette tilfelle.

Både eldre og unge i strøket var imot riving av skolen, og enheten vokste seg sterk mellom de ulike gruppene i løpet av kampen. Samtidig vokste solidariteten fra andre bydeler i styrke, og vi husker at politiet greip inn for å fjerne okkupantene fra skolen. En skulle derfor tro at de borgerlige partiene, og spesielt Sosialistisk Venstreparti hadde vanskelig med å stemme for riving av skolen. Det er godt mulig at partiet hadde store problemer, de gjemte sin argumentasjon i røde fraser og ull. Likevel står det fast at når det kom til den *avgjørende* avstemninga, var det bare Rød Valgallianse som gikk mot riving av skolen. Alle de andre 84 representantene, Sosialistisk Venstreparti innbattet, — stemte for et forslag fra Arbeiderpartiet om å rive skolen under følgende forutsetninger:

«Formannskapet forutsetter at Forsøks-gymnaset skaffes lokaler i egen bygning, eventuelt i del av en skole eller som samlet enhet ved en skole — ikke bare tilfeldige klasserom ved en annen skole — i det indre byområde, f.eks. Vestheim skole når den fraflyttes av Pedagogisk senter, og at Forsøks-gymnaset får beholde sine nåværende lokaler til nye, permanente lokaler er skaffet.

Videre forutsetter formannskapet at Hammersborg fritidsklubb skaffes tilfredsstillende lokaler i samme boområde før



Ungdommer protesterer mot riving av Hammersborg skole — et grovt angrep mot ungdommen og lokalbefolkningens interesser som SV til slutt godtok i bystyret.

riving igangsettes. Formannskapet får seg forelagt søknad om rivningstillatelse.»

Med dette løp SV fra sine ord, og opptrådte slik en kan forvente av et borgerlig arbeiderparti, som ser det som sin fremste oppgave å administrere kommunen, og som vokter seg vel for uansvarlige demonstrasjonsforslag. Per Eggum Mauseth uttalte følgende i debatten om SVs holdning til riving av skolen:

« Så vidt jeg skjønnte Rød Valgallianses representant, var hun tilhenger av å forkaste den foreliggende planen og gå inn for å bevare bygningene — hvis jeg ikke misforstod helt. For alle lesekyndige vil det altså stå klart at SV har

lagt fram tre—fire forslag om nøyaktig dette i bygningsrådet — 23. april 1975, 17. september 1975 og 4. februar 1976, samt et forslag i formannskapet i april i år.»

Konklusjon: Nå har vi jammen stemt mot tre ganger, det får være nok markering. Skolen blir revet likevel, nå må Forsøksgymnaset bare få seg nye lokaler slik at den «sosialistiske» samvittigheten fortsatt blir rein og hvit.

Rød Valgallianse og det borgerlige demokratiet

RV har fra første stund nektet å godta «spillereglene» for arbeid i kommunestyrene og aktivt bekjempet det borgerlige sirkuset og privilegiene til de borger-

lige politikerne. Allerede på det første møtet, den 4. desember 1975, tok RVs representant avstand fra prinsippet om lønna kommunalråd, og nektet å være med på hestehandelen om fordelingen av plassene i de forskjellige komiteene. Rød Valgallianse stilte egen liste ved formannskapsvalget og stemte sjølsagt blankt ved ordførervalget.

På møtet den 17. juni fulgte RV opp dette prinsippet da representanten ble aleine om å stemme mot oppjustering av de kommunale pampelønningene. I sitt innlegg om denne saka sa Ellen Pedersen (RV) blant annet følgende:

«Poenget er at denne lønna til de øverste kommunale tjenestemennene er et uttrykk for klassekarakteren til denne kommunen. Den viser skarpt hvem dette organet skal tjene. Sjølsagt blir det umulig å kjenne forholda til det arbeidende folket når en sjøl tjener 100—120.000, mens arbeidsfolka tjener mye mindre. Samtidig står denne rausheten i skarp kontrast til den lave lønna til det store flertall av kommunens ansatte, som ved stadig rasjonalisering får velta større arbeidsbyrder over på seg. Vårt prinsipielle syn er at lønna for de kommunale og statlige toppfolka ikke skal være større enn lønna til industriarbeidera.

Ordføreren: Flere har ikke forlangt ordet. Vi går til votering. De som stemmer for innstillingen, forholder seg rolig, de som stemmer mot, viser det ved stemmetegn.

— Formannskapets innstilling ble vedtatt med 84 mot 1 stemme.»

Som vi ser forholdt SV seg rolig, og stemte for pampelønningene.

På prinsipielt grunnlag har RV avvist deltakelse i de kommunale bydelsut-

valgene. Det hører med til historien at formannskapet ville plassere RV i bydelsutvalgene for Bygdøy og Nordstrand, men RV hadde allerede prinsipielt avvist bydelsutvalgene, før denne åpne provokasjonen ble framsatt.

Når det gjelder holdningen til de kommunale utvalgene, så har Rød Valgallianse gjort en feil, — en feil som imidlertid ble korrigeret raskt. RV lot seg velge inn i «Restaurant og Bevilingsnemda», og skulle dermed være med på å administrere den kommunale alkoholpolitikken. Det er RVs prinsipielle oppfatning at en bare skal delta i sentrale utvalg hvor det er mulig å avsløre det borgerlige demokratiet og politikernes angrep mot folket. Administreringa av Oslo kommune er en jobb for de borgerlige partiene. Sjøl om RVs representanter aldri deltok i nemndas arbeid, var det riktig å ta sjølkritikk på denne saka. Sjølkritikken fikk en av arbeiderpartiets representanter til å utbryte at RV burde trekke seg fra hele bystyret.

4. Avsløring av de borgerlige arbeiderpartiene.

Vi mener at det materiale som er lagt fram her viser at RVs arbeid og forslag i bystyret har bidratt til å avsløre de borgerlige arbeiderpartiene, og spesielt stilt SV i et annet lys enn de revolusjonære frasene de stundom omgir seg med. SV satser først og fremst på å delta i administrering av kapitalismen ved å finne fram til egne lure løsninger på Oslo kommunes problemer. Partiet deltar aktivt i hestehandelen og inngår gladelig kompromisser på arbeidsfolks bekostning.

Derfor støtter SV forslag om pampelønningene i Oslo kommune, og går mot demonstrasjon mot NATOs ministerrådsmøte. Derfor stemmer ikke SV for

forslaget om å ta avstand fra sensurering av interpellasjonenes innhold og språkbruk, derfor ender SV opp med å stemme for riving av Hammersborg skole, og derfor stemmer de også mot å behandle interpellasjonen om bryggestreiken først i møtet! Administreringa av kapitalismen i Oslo, tillater ikke at dagsorden forandres.

Det samme bildet gikk igjen i budsjettbehandlninga i høst. Rød Valgallianse stemte mot forslaget i sin helhet fordi det var et reaksjonært forslag, SV godtok dette budsjettet som betydde økt skattebyrde og rasjonalisering innen kommunen. Det har kanskje ingen hensikt å gå igjennom enkeltpostene for å vise hva SV stemte for, og hva partiet stemte mot, — men noen smakebiter vil understreke bildet av et borgerlig arbeiderparti.

Rød Valgallianse fremmet følgende prinsipielle forslag:

«Forslag fra Ellen Pedersen:

«Det foretas ingen rasjonaliseringstiltak på noen områder i kommunen som fører til oppsigelser, reduksjon i stillinger og økt arbeidsbyrde for de ansatte. Dette gjelder ikke politiske stillinger og stillinger som er rettet

mot interessen til de vanlige lønns-takerne i kommunen, som f.eks. rasjonaliseringsekspertter o.l.»

Det er vel ingen grunn til å sende det til formannskapet, så det vil jeg foreslå at det voteres over. — Forslaget er forkastet mot 1 stemme.»

Som vi ser stemte det «sosialistiske» partiet mot dette forslaget, — i seg sjøl nok til å brennemerke SV. Videre ble RV stående aleine om å stemme mot bevilgninger til rettspleien og overfor-mynderiet som er en del av det borgerlige rettsvesenet. Og det var bare Rød Valgallianse som stemte mot en rekke godtgjørelser og privilegier til fra før av privilegerte politikere. Det dreier seg i alle tilfellene om realltvt små summer, men det er viktige prinsipielle spørsmål som skiller de borgerlige partiene fra Rød Valgallianse. Referatet fra møtet er en eneste samling av voteringer hvor formannskapets innstilling er vedtatt med 84 mot 1 stemme.

La oss avslutningsvis ta med at Rød Valgallianse foreslo skatteprosenten satt til 18%, mot nå 20, — og ble aleine om forslaget. Sjøl «Anders Langes Parti til sterk nedsettelse...» stemte mot, og SV mente kommunens inntekter er små nok som de er.

L.O

RV I TRONDHEIM:

Etter Hustad-støtte og anti-imperialisme: Ordføreren vil nekte RV interpellasjoner

Rød Valgallianses arbeid i Trondheim bystyre viser hvordan en samtidig både kan reise de lokale klassekampsakene, og bruke bystyrets talerstol i kampen mot imperialismen.

HUSTAD-STREIKEN

Den viktigste og hardeste av de faglige kampene i Trondheim det siste året har vært streiken på Hustad Fiskematfabrikk. Den 30. november blei politiet satt inn mot arbeiderne som gikk streikevakt utenfor fabrikken for å hin-

dre streikebryteri. Den 7. og 11. februar nøyde politiet seg med å være passiv tilskuer til at streikebryterne angrep de streikende arbeiderne.

Rød Valgallianse i Trondheim har tatt opp streiken og politiets overgrep i to interpellasjoner i bystyret, den 16. desember og 3. mars.

Den siste interpellasjonen oppsummerte hendingene i konflikten på denne måten:

Interpellasjon fra Otto Bjelland (motatt 28/2—1977):



Streikevakter forsøker å hindre streikebryteri utafør Hustad-fiskematfabrikk i Trondheim. De streikende fikk støtte fra RV i bystyret.

«Politiet i Trondheim har i den siste tida gjort klare overgrep mot dei streikande arbeidarane ved Hustad Fiskematfabrikk og mot andre progressive som har støtta deira rettferdige kamp.

1. 30. november vart politi sett inn mot streikevaktene, som etter vanlig praksis skulle hindra streikebryteri i ein konflikt som ikkje var dømd ulovlig.
2. Streikevaktene vart arresterte, sette i einecelle og forhøyrd.
3. To tilskodarar som ikkje gjorde teikn til å ta del i aksjonen vart også arresterte og sette i einecelle.
4. 7. februar og 11. februar gjekk streikebrytarar og ein del andre laus på dei streikande arbeidarane med slag og spark. Politiet såg på utan å løfta ein finger.
5. Folk på stand og folk som har delt ut flygeblad utafør bedrifter har blitt angrepne av poliitet. Flygeblad er kverrsette og folka blitt kroppsviterte som farlige brotsmenn.
6. Arresterte er blitt haldne lenger som fanger enn lova gir høve til. Både ved arrestasjon og under forhøyr er dei blitt utsette for politisk sjikanøse og ærekrenkjande skjellsord frå polititjenestemenn.

Kampen mot kommunens forslumming av Bakklandet

Bakklandet er en av Trondheims eldste og mest tradisjonsrike bydeler. Rasinga av denne bydelen og området omkring inngår imidlertid i Norsk Veiplan II. For å få plass til «Bakklandstangenten», skal 400 leiligheter raseres og 1 000 mennesker flyttes til drabantbyene i velkjent stil.

Kommunens taktikk er heller ikke ukjent. De lar husene stå ubebodd slik at de forfaller av seg sjøl og strøket blir overmodent for sanering. Men beboerne har tatt kampen opp mot denne politikken. De har sjøl satt i stand en del av leilighetene og de har avslørt kommunens arbeiderfiendtlige politikk. Blant annet er det brakt på det rene at over 20 av kommunens egne leiligheter står tomme. Dette er i strid med borgerskapets egen lov for boligformidling. I denne heter det at ingen leiligheter skal stå tomme mer enn 30 dager før Boligformidlingsnemnda blir varslet.

RV har protestert mot denne kommunale forslummingspolitikken to ganger. Første gang i en interpellasjon den 29.4.1976. Da hadde interpellasjonen denne ordlyden:

Bakklandet, 29/4: «Kommunen har gjennom mange år kjøpt opp hus på Bakklandet. Disse husa har enten blitt rivne eller ein har lete dei forfalla. Bakklandet har også blitt sterkt forringa som boligområde ved at kommunen har tillete utstrakt grad av tungtrafikk gjennom området. Kvifor har kommunen gått inn for denne forslummingspolitikken? — Kvifor har kommunen brote lovar og reglar ved sine disposisjonar i området? — Kva vil kommunen gjera for å rehabilitera Bakklandet og gjera det til eit attraktivt boligområde?»

Den andre gang RV reiste saka var nøyaktig et år seinere, 31.3.77. Da opplevde vi at RVs representant Otto Bjelland blei klubbet ned av ordføreren fordi han hadde påstått at det var *ulovlig* av kommunene å holde leilighetene tomme. Bystyret tålte ikke så sterke ord, så han ble stoppet midt i innlegget.

KAMPEN MOT IMPERIALISMEN

Rød Valgallianse har reist tre interpellasjoner som har vist at bystyret kan brukes som talerstol i kampen mot imperialismen. Vi har tidligere sett at RV i Oslo protesterte mot NATOs minister-rådsmøte i rådhuset ved å forlate et bystyremøte. I august 1976 fikk Trondheim besøk av en offisiell delegasjon fra Det øverste Sovjet. Den 7.10. reiste RV følgende interpellasjon i bystyret:

Sovjets besøk, 7/10: «I tida kring mandag 10/8 var det ein offisiell delegasjon frå Det øvste Sovjet på besøk i Trondheim. Er det tilfelle av delegasjonen vart motteken av representantar for Trondheim kommune? — I tilfelle ja, kan ordføreren gje ei forklaring på kvifor ein tek mot representantar frå den imperialistiske supermakta Sovjet?»

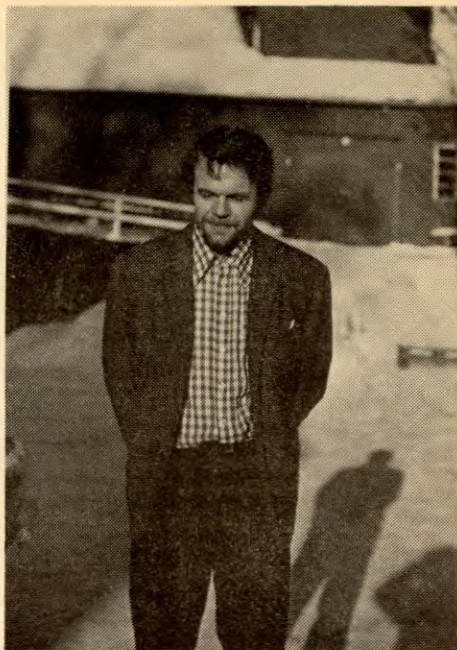
De to andre interpellasjonene gjaldt støtte til PAC og ei fordømming av den rasistiske filmen «Seier i Entebbe».

PAC, 16/12: «Undertrykkinga av dei mest elementære menneskerettar i Sør-Afrika i dag er uhyggelig. — Kva kan Trondheim kommune gjera for å stø frigeringsorganisasjonen PAC sin kamp mot apartheid-regimet?»

Fra Otto Bjelland (mottatt 24/1—1977):

«I førstninga av januar har det på Rosendal kino vore vist filmen «Seier i Entebbe». Filmen må karakteriserast som rasistisk, ein propagandafilm for staten Israel for sionistisk terror. Den 11/1 vart politiet sett inn mot folk som demonstrerte mot filmen. 16 personar vart arresterte.

Vil ordføreren gjera noko for å påtala politiovergrepa?»



RV-representant Otto Bjelland.

Hver gang disse interpellasjonene er blitt foreslått har toppene i bystyret strevd hardt for å få strøket dem fra sakslista, på den måten er sakene blitt trenert og utsatt gang på gang.

Det har åpenbart irritert borgerskapet i Trondheim at de foreløpig ikke har noen hjemmel for å nekte RV å ta opp interpellasjoner. Likevel antydes det allerede nå at slike kneblingsforsøk kan ventes... Representanten Strømgren fra Senterpartiet la fram et forslag om at det nå var på tide å nekte RV å ta opp så mange interpellasjoner. Ordfører Busch sa seg straks enig. Han varslet at han ville ta saka opp med kommuneadvokaten og komme med ei innstilling. RV-representanten Otto Bjelland kommenter disse grove angrepene på de demokratiske rettighetene på følgende måte i et intervju med Klassekampen 6/4-77:



RV har benyttet kommunestyrets talerstol til å protestere mot kommunens raseringspolitikk bl.a. på Bakklandet.

— *Det er vel det politiske innholdet og ikke mengden av interpellasjoner som «bekymrer» ordføreren?*

— Det er klart det er innholdet i interpellasjonene det dreier seg om. Når vi avslører noe av den uretten og undertrykkinga som foregår her i byen, blir den ellers så vante husvarmen forstyrret for borgerskapet.

At vi gjennomsnittlig fremmer flere interpellasjoner enn andre partier har ingen ting med saka å gjøre. Vi er valgt inn i bystyret nettopp for å føre fram arbeidsfolks og andre undertryktes interesser og kampsaker.

Dessuten tar våre saker bare en brøkdel av bystyrets tid. Det er atskillig flere andre og mindre vesentlige saker som blir diskutert stolpe opp og stolpe ned.

— *At bystyreflertallet avslører sin klassekarakter akkurat nå er vel ikke tilfeldig?*

— For det første dreier det seg jo om et kraftig angrep på yringsfriheten. For det andre er overgrepene mot RV også angrep på det «demokratiet» alle partiene hevder seg å forsvare.

Jeg tror at det framstøtet som nå er i emning for å kneble RV, er enestående i bystyrets historie. Men sjøl ut fra borgerskapets egne lover tror jeg at det ikke finnes hjemmel i bystyrets reglement til å innskrenke retten vår på denne måten.

Det å reise interpellasjoner er gjerne den eneste muligheten til å fremme saker sjøl, som partier i opposisjon har. Ellers kommer alle saker fra administrasjonen i kommunen. Og administrasjonen er jo nettopp det redskapet som skal sikre at borgerskapets politikk blir satt ut i livet. Sjølve bystyrets oppgave er ofte å strø sand nettopp på denne borgerlige politikken.

Muligheten til å fremme interpellasjoner, har vært et pustehull. Blir denne utvegen stengt, er det ett eksempel på at borgerdiktaturet blir stadig mer omfattende.

Tilfeldigheter er det såvisst ikke snakk om. Overalt griper borgerskapet til stadig mer udemokratiske og desperate midler for å slå ned voksende motstand.

L.O.

RV I TROMSØ:

Trakassering og politiforhør etter anti-fascistisk og revolusjonært bystyrearbeid

Politiet har brukt sprengningen av Oktoberbokhandelen i Tromsø, ikke til å sette søkelyset på fascistenes metoder og forby nazi-partiet «Norsk Front», — men til å angripe og kartlegge AKP(m-l). De første dagene etter mordbrannen var det ikke forbryterne som ble ofret oppmerksomhet fra politiets side, men de to som med nød og neppe hadde kommet seg ut av bygningen i tide. Politiet brukte disse dagene til å kartlegge AKP(m-l) og andre progressive, mens beviser ble ødelagt og forbryterne kunne skjule sine spor.

Politiet gjorde heller ingenting for å stoppe det ryktet som avisene spredte om at det var AKP(m-l) som sjøl sto bak sprengningen, og hevdet til og med at det var en av de teoriene de arbeidet etter. En av de to første som ble arrestert, ble av AKP(m-l) ovenfor politiet utpekt som medansvarlig for attentatet bare minutter etter at eksplosjonen hadde funnet sted. Politiet vendte det døve øret til. Derfor tok det ei uke før de første arrestasjonene fant sted.

Rød Valgallianse i Tromsø protesterte mot politiets behandling av etterforskninga av mordbrannen. Blant annet leverte Hermann Kristoffersen følgende interpellasjon til Tromsø bystyre:

I snart et år har Oktober bokhandel i Grønnegata vært utsatt for systematisk hærverk. Rutekusing, maling, provokasjoner og trusler mot bokhandelen har økt i styrke og omfang. Anmeldelsene av disse forholda har enten blitt slett etterforska eller henlagt. Ved

demonstrasjonene i samband med En-tebbe-filmen i Tromsø uttalte politiet at de på grunn av mangskapsmangel ikke kunne garantere sikkerheten til demonstrantene. De uttalte også at mobbing av demonstranter var «forståelig» og reaksjoner fra «vanlige folk». Disse handlingene fra politiets side førte til at de nazistiske elementene som har gått i spissen for mobbinga og hærverket ble oppmuntra. Da så politiet karakteriserte den første sprengninga som guttestreker og etterforska den overflatisk var dette et direkte håndslag til de som sto bak. Politiets utsagn om mangskapsmangel kom i et spesielt lys etter at de med åtte mann og en hund slo til mot et fagforeningsmøte på Tromsfisk og arrester-te tillitsmenn. Dette angrepet på organisasjonsretten ble utført på bestilling fra bedriftsledelsen, og var et reint fascistisk terrorangrep. Politiet har en stor del av ansvaret for at attentatet og mordforsøket mot Oktober bokhandel og de som oppholdt seg der fant sted. De har sjøl gjennomført terrorangrep og har beskytta og oppmuntra nazistene. Politiet si etterforskning av mordforsøket står overhodet ikke i forhold til forbrytelsens karakter, og har hovedsakelig ikke vært innretta på å oppklare saka. De har istedet konsentrert seg om å kartlegge AKP(m-l) ved å gjennomføre timelange avhør av folk med tilknytning til Oktober og AKP(m-l), innretta på organisasjonsforhold og navnelister. Disse eksemplene og mange fler danner et mønster som viser at politiet i Tromsø som i landet forøvrig er et politisk politi, retta



Oktober-bokhandelen i Tromsø, rasert etter fascistisk attentat. RV-representanten i bystyret risikerer politifølgning etter å ha tatt opp saken.

mot arbeiderklassen og folket. Rød Valgallianse vil på det skarpeste ta avstand fra dette!

*Hermann Kristoffersen
Rød Valgallianse*

Interpellasjonen ble ikke bare avvist som uvedkommende for Tromsø bystyre, det ble også satt igang politietterforskning mot Hermann Kristoffersen som hadde levert inn interpellasjonen. I følge politiet var teksten injurierende og RV ble også anklaget for å ha uttalt seg nedsettende om en offentlig tjenestemann! Ingen kritikk av klassepolitiet blir tålt, — verken i Tromsø bystyre, eller i andre sammenhenger. Politiet har også innledet etterforskning mot Jon Michelet for injurierende ut-

talelser om politiet på en pressekonferanse i Studentersamfunnets regi.

Alle politiets krefter er satt inn på denne injuriersaka. Dorenfeldt har engasjert seg i saka, politimesteren i Bodø er trukket inn, — alle jakter på lydbandet fra pressekonferansen. Igjen ser vi at kritikken mot politiet i Tromsø er helt korrekt. I stedet for å oppklare mordbrannen og eksplosjonen mot Oktober Bokhandel fullt ut, så er det de som ble rammet av dynamitten som skal stilles til ansvar. Politiet prøver å trekke oppmerksomheten vekk fra attentatet mot Oktober-bokhandelen, politiet prøver å dysse ned fascistenes terrormetoder, og er dermed direkte ansvarlige for at nye attentat skal finne sted.

KAMPEN MOT SUPERMAKTENES KRIGSFORBEREDELSE AVVIST

Rød Valgallianse har også reist andre saker i bystyret, som har blitt avvist av ordføreren og kommuneadministrasjonen allerede i utgangspunktet. Det er ikke bare Tromsø-politiets rolle i Oktober-saka som ikke tåler en diskusjon i bystyret. På samme vis som i Trondheim har RV protestert mot rasistfilmen «Raidet på Entebbe» ved bl.a. å reise en interpellasjon i bystyret. Tromsø-politiet gikk så langt i denne saka at de vedtok *demonstrasjonsforbud* mot filmen. Det er dette demokratisk innstilte politiapparatet som har etterforsket sprengninga av Oktober-bokhandelen! Men verken den kommunale kinopolitikken eller demonstrasjonsforbudet vedkom Tromsø bystyre!

Med samme begrunnelse, ikke relevant for bystyret, ble en interpellasjon hvor det ble tatt kraftig avstand fra supermaktens militærøvelser i og utenfor norsk territorium, avvist. Vi gjengir denne interpellasjonen i sin helhet.

22.9.1976

«Kommunestyret i Tromsø vil uttale seg mot de krigsøvelsene USA og Sovjet nettopp har gjennomført.

Disse øvelsene er trusler mot den norske sjølråderetten.

Arbeiderklassen og folket i Norge ønsker å leve i fred i et sjølstendig land, ønsker slutt på klasseundertrykkelse, ønsker sosialisme. Men så lenge imperialismen fins, fins også truselen om krig, okkupasjon og nasjonal undertrykkelse. Det er arbeiderklassens og folkets oppgave å kaste imperialismen ut av landet og bygge sosialismen.

Det er nødvendig å føre kamp for nasjonal sjølstendighet mot imperialismen også før sosialismen står på dagsorden.

På denne bakgrunn er det vi vil protestere mot NATOøvelsen «Autumn Forge» hvor over 250 000 mann, 1 500 fly og 400 skip deltar. Den omfatter 27 mindre øvelser. I en av dem —«Teamwork» — trener 17 000 soldater i landgang i Trøndelag.

Et nytt trekk ved NATOs øvelse er at NATO og USA-imperialismens forsvarslinje mot Sovjet er flytta sørover. Dette understreker at NATO og USA-imperialismen har ingen interesser felles med det norske folket, men bare vil trygge sine egne supermaktsinteresser.

Sovjet har opplyst at de kommer til å gjennomføre rakettovelser i Barentshavet i tidsrommet 16.—20. september. Nok en gang skal øvelsen foregå innafør ei framtidig norsk 200 mils økonomisk sone. Sovjet har tidligere også gjennomført store landgangsøvelser tydelig rettet mot blant annet Nord-Norge (Okean - 75).

NATOøvelsen og den sovjetiske rakettovelsen er ikke bare en trusel mot norsk sjølråderett. — Helsingforsavtalen blir igjen avslørt med sitt rette innhold: tomme fraser om «fred» mens begge supermaktens krigsøvelser øker i omfang og styrke.»

STEMMEPLIKT I KOMMUNESTYRET

La oss avslutningsvis ta med en prinsipiell sak om de parlamentariske spillereglene som ikke bare gjelder RV i Tromsø: spørsmålet om stemmeplikten. Konflikten om stemmeplikten har imidlertid utviklet seg lengst i Tromsø, så mye at RV er blitt truet med utelukkelse fra bystyret, dersom representantene ikke deltar i avstemningene.

Stemmeplikten går i korthet ut på at representantene *må* stemme i alle sakene. Det er en del av arbeidsreglementet for kommunestyrene, på samme måten som det er forbudt å forlate møtet uten grunn, og uten at vararep-



RV har protestert mot NATO-øvelser. Her bilde fra «Teamwork», sept. 1976. Landgangsbåter er på vei inn mot Namsos havn.

representanten tar over plassen. Vi så tidligere at RV i Oslo fikk påtale fordi de hadde forlatt et bystyremøte i protest mot NATOs Ministerrådsmøte i Rådhuset.

Det var allerede den 7. april at Rød Valgallianse i Tromsø ble truet med utelukkelse fra bystyret på grunn av at representanten hadde holdt seg bort fra en avstemning om generalplanen for kommunen. Rød Valgallianse fant at de ikke kunne stemme for noen del av denne planen, og deltok ikke i avstemninga. Det er helt riktig å ikke la seg presse til å velge mellom to eller flere reaksjonære forslag.

Det var ordføreren i Tromsø, A. Nordgård, som dagen etter møtet kjørte ut mot RV i et intervju med «Nordlys». Han håpet at RV ville holde seg borte fra alle de resterende møtene i bystyre-

perioden frivillig, etter at RV hadde demonstrert sin uansvarlighet i manglende respekt for de demokratiske spilleregler.

Men RV valgte på ingen måte å trekke seg frivillig. Vi deltar i kommunestyrene for å reise klassekampsakene også i de parlamentariske organene, for å avsløre den borgerlige parlamentarismen og de borgerlige arbeiderpartiene. En kommunist i de fire kommunestyrene har vært nok til at forslag om retningslinjer, sensur og utelukkelse har blitt reist av de borgerlige politikerne. Dette er en del av avsløringa. Og etter som RVs representanter etterhvert blir flinkere til å bruke talerstolen, vil den borgerlige parlamentarismen avsløre sin klassekarakter enda tydeligere.

L.O.

RV I ODDA:

Mot pampevelde og korrupsjon i kommunen

Rød Valgallianses representant var den eneste som stemte mot krisebudsjettet for 1977 i sin helhet. Med økte avgifter på kloakk, renovasjon, vann og «løfte» om vesentlig heving av daghjem-satsene, er det tydelig at kommune-styrets oppgaver er å velte kapitalens problemer over på arbeiderklassen og folkets skuldre. Den største saka var likevel *husleiene*. Samtidig som formannskapet kuttet ut vedlikeholdsutgiftene på 400 000 kroner i sin helhet, ble det foreslått en heving av husleiene i de kommunale leilighetene på 30%. SV støttet forslaget i formannskapet.

Straks budsjettforslaget forelå inviterte Rød Valgallianse til et åpent møte for å diskutere hvordan en skulle bekjempe dette arbeiderfiendtlige budsjettet. På denne måten ble folket i Odda tidlig mobilisert til å sloss mot de reaksjonære forslagene. Dette er en viktig lærdom for de andre kommune-styrene.

Husleieøkningene ble møtt med en storm av protester både fra Odda og Tyssedal. Begge stedene hadde husleiene steget med 30% året før, og begge stedene ble det arrangert underskriftsaksjon mot økningene. I Odda fikk et opprop 248 underskrifter. I samband med selve budsjettbehandlingen ble det dessuten arrangert demonstrasjon utenfor lokalet.

Dette ble for mye for SV, de bøydde unna og stemte mot husleieøkningene. Det er valgår til høsten. Men de andre borgerlige partiene står på sitt, og SVs protest gikk ikke lenger enn at de godtok budsjettet i sin helhet. For revisjonistene er det viktig at budsjettene balanserer.

SV tok dessuten noe av det forsømte igjen noe seinere da deres representanter i formannskapet var med på å øke husleiene til pensjonistene med heile 48%.

ORDFØREREN I ODDA TJENER 116 000

Rød Valgallianse gikk i utgangspunktet prinsipielt ut mot at ordføreren skulle ansettes på heildagsstilling. Da dette likevel ble vedtatt, stemte RV for at ordføreren skulle lønnes med vanlig industriarbeiderlønn. RV ble stående aleine. Både SV, DNA og de andre borgerlige partiene stemte for ei årslønn på 116 000.



RV-representant i Odda, Vidar Våde.

Videre var det bare RV som gikk inn for at de kommunale toppstillingene skulle lønnes etter tariffen. Både kontorsjefen, formannskapssekretæren, kommuneingeniøren og sosialsjefen (!) har ei lønn som ligger betydelig over gjeldende tariff. SV og de andre partiene synes dette er heilt riktig. Sjøl om det ikke dreier seg om så svært store summer, — budsjettmessig sett — så er det viktige prinsipielle spørsmål om politikernes og de kommunale sjefenes forhold til de velgere som har valgt dem og som betaler deres lønn. Det kan være verd å merke seg at budsjettet for 1977 var så stramt at kommunen «så seg nødt til» å si opp 8 arbeidere av budsjettmessige årsaker!

ODDA: SOSIALSJEFEN BEGIKK UNDERSLAG

Den 1. april 1977 kom «Klassekampen» ut med sitt første nummer som dagsavis. Der kan vi lese at Odda Kommunestyre med 22 mot 19 har vedtatt å reise tiltale mot den tidligere sosialsjefen i kommunen for underslag. DNA-representantene stemte mot at det skulle reises tiltale mot Kjell Dahl, som ikke bare var sosialsjef, men også formann i Odda «Arbeiderparti» da han begikk underslaget.

Med beslutninga om å reise tiltale er det satt et foreløpig punktum for ei sak som har vært ei varm potet for de borgerlige arbeiderpartiene i Odda. Da «Klassekampen» den 27. juli 1976 brakte meldinga om underslaget, reagerte sosialsjefen med å kalle det heile for oppspinn. Til Hardanger Folkeblad sa Dahl den 30. juli: «Jeg går ut fra at dette må resultere i injuriersøksmål mot Klassekampen. Dette kan jeg ikke ha sittende på meg. Hva mer kan jeg si. Aldri! Aldri har jeg svindlet til meg penger slik Klassekampen påstår.»

Men så ble det med ett stille om denne saken, da det viste seg at påstandene om underslag, og Klassekampens melding om forbrytelsen, var korrekt. Dermed skulle egentlig denne saken vært ute av verden og tiltale reises. Men siden Dahl var formann i Odda «Arbeiderparti», og en kommende mann i rikspolitikken, — var det ikke så enkelt.

Rød Valgallianse forlangte full offentlighet og full oppklaring av saken. Men istedenfor full oppklaring og offentlighet har DNA prøvd å dysse ned og bagatellisere underslaget. Og i stedet for å sette søkelyset på sosialsjefens misgjerninger, har «Arbeiderbladet»s representanter rettet angrep mot «Klassekampens» kilde. Siden det ikke gikk an å reise injuriersøksmål mot avisa, fordi opplysningene var sanne, — prøvde de å spore opp kildene for å trekke dem til ansvar.

Det er kontorsjefen i Odda som har drevet denne etterforskningen på egen hand for å avsløre hvordan «Klassekampen» har fått tak i opplysningene om underslag. Først truet han de ansatte på sosialkontoret med sparken dersom det skulle vise seg at noen av dem var kilde i «Klassekampens» avsløringer. Det er tydelig at det ikke er underslageren som er forbryteren, men de som avslører underslaget. Da det viste seg at «Klassekampens» kilde var Kjell Folkvord, lærer i kommunen, — prøvde kontorsjefen å få han fjernet fra jobben. I et brev til skolesjefen i Odda skriver kontorsjef Seter følgende:

«Under disse omstendighetene kunne den handlemate «Klassekampen»s kilde har valgt bare gis betegnelsen uverdigg. Dersom kilden var en kommunal arbeidstaker, så jeg også handlemate som uakseptabel.»

Slik formulerer borgerskapets kon-

torsjefer sine trusler om oppsigelse.

Kjell Folkvord sto på Rød Valgallianse sine liste ved kommunevalget i 1975. RV har forplikta seg i sitt program til å gå i spissen for å avsløre pampevelde og korrupsjon. I valgprogrammet er dette formulert slik:

«Det eneste løftet Rød Valgallianse derfor kan gi i denne valgkampen er at vi — både i og utafør kommunestyret — konsekvent vil støtte arbeidsfolks interessekamp og ta initiativ til slike kamper.

I kommunestyret vil vi aldri akseptere taushetsplikt under noen forhold, men informere om saker som berører arbeidsfolks interesser. Dette vil vi anstrenge oss hardt for å greie sjøl om aviser og andre kanaler blokkeres for oss.

I kommunestyret vil vi kjempe for å avsløre all form for pampevelde, korrupsjon og hestehandel med folks interesser.»

Rød Valgallianse tok opp underslaget og trussel mot dem som hadde avslørt underslaget i en interpellasjon i kommunestyret, og RV la fram forslag om at alle kort måtte legges på bordet, — slik at forbryterne skal straffes og ikke de som avslører dem. I sin begrunnelse for interpellasjonen sa RVs representant Vidar Våde følgende:

«Jeg forsvarer fullt ut det som Rød Valgallianse har gjort i denne saka, fordi det har tjent arbeidsfolks interesser. For det første har alt det Klassekampen har skrevet om realitetene i «Dahl-saka» vært riktige. For det andre har offentliggjøringa på ingen måte forspilt bevis eller hindra ei skikkelig etterforskning av saka, kanskje tvert i mot...

Den offentlige avsløringa av Dahl har på noen virka litt brutal. Men en må da

spørre seg: Hvem sine interesser er det i ei slik sak som i første rekke trenger beskyttelse? Er det ikke folket og skattebetalerne som ikke har noen direkte kontroll med hva byråkratiet og ledende embetsmenn foretar seg? Bør ikke saker som dette av den grunn slås hardt ned på? Rød Valgallianse mener klart det. Dahl må nødvendigvis ha vært klar over hvordan det han drev på med til slutt måtte ende....

At formannen i Odda AP forsyner seg sjøl av offentlige midler i større målestokk, er svært avslørende for partiet. Det er sjølsagt forhold man vil holde skjult i det lengste, for så å kunnegjøre misligheten på sin måte når mannen ikke lenger var formann i partiet...

Denne saka, både mislighetene og brevet fra Seter, viser til fulle hvor viktig det er at arbeidsfolk har sine representanter, som uten å nøle gjør det folk er tjent med. Videre har vi alle sett hvor viktig det er for arbeidsfolk å ha ei avis som avslører slike forhold og som holder seg til sannheten.»

SVs rolle i denne saka er slik det er grunn til å vente. SVs representant i formannskapet løftet ikke en finger for å informere arbeiderklassen i Odda at formannen i DNA hadde begått underslag av midler fra sosialbudsjettet. Formannskapet var tidlig godt informert om saka. Taushetsplikten er hellig der i gården. SV fant heller ingen grunn til å støtte Folkvord med et ord da han ble angrepet og truet med sparken fra kontorsjefen og DNA-politikerne. De forholdt seg tause. At SVs representanter til slutt stemte for at det skulle reises tiltale mot Kjell Dahl er det ingen grunn til å rope hurra for, — det samme gjorde også Høyre.

L.O.



Bli med i RV-grupper

Rød Valgallianse er en front av AKP(m-l) og uavhengige revolusjonære sosialister. Det er det eneste revolusjonære alternativet som stiller opp i høstens Stortingsvalg. Når de andre borgerlige partiene står fram på rekke og rad for å fiske stemmer, vil omkvedet være: «Stem på oss, og vi fikser opp for dere på tinget». Slik vil borgerskapet jobbe på høytrykk i hele valgkampen, spre illusjoner om at det er partisammensetninga på Stortinget som avgjør hva slags styre og stell vi skal ha her i landet. De vil mer systematisk enn noen sinne spre ideene om at vi har demokrati og folkestyre og at den egentlige makta finnes på Stortinget. Den politiske aktiviteten rundt omkring vil øke kollosalt, folk vil diskutere mye og være mer opptatt av politiske spørsmål enn vanlig. I denne situasjonen er det av avgjørende betydning at RV som det eneste revolusjonære alternativet går bredt ut og avslører «spillet om stemmene». RV-gruppene vil bli små agitasjonsentre som finnes *overalt* der folk finnes.

STANDS OG HUSBESØK

En sjølsagt ting blir det at RV markerer seg i valgkampen med mange stands, løpeseddelutdelinger, bedriftsutdelinger og husbesøk. Flest mulig bør få lese RV's materiale som avslører løftepolitikkerne og forteller ar-

beiderklassen at det er de sjøl og ikke parlamentarikerne som skal forandre samfunnet. Kampen for den sosialistiske revolusjonen skjer gjennom arbeiderklassens væpna revolusjon under ledelse av det kommunistiske partiet. Dette er viktige spørsmål som folk vil ha mange motforestillinger mot, derfor må RV-aktivistene være der folk er så de kan få diskutert motsigelsene sine.

Det betyr at RV-aktivistene må være offensive. Når de ser andre partier har stand må de uredde kaste seg inn i diskusjonene fordi de veit at her blir det spredd løgner og illusjoner som må avsløres. Enten det er en DNAer, «NKP»er, SVer eller Høyremann vil RV-propagandaen avsløre disse partiene uansett hvilken maske de skjuler politikken sin bak. RV-gruppene kan derfor bli en politisk kraft som i masseomfang avslører valg-sirkuset.

HVEM SKAL VALGKAMPEN RETTES INN PÅ

Bør ikke alle folk få anledning til å bli kjent med RVs politikk? Bør ikke alle som skal gå til stemmeurna bli fortalt om det hykleriske spillet de er med på og hvorfor en stemme til RV er det samme som å avsløre det spillet? Sjølsagt hadde vi gjerne sett at det var slik, alle arbeidsfolk hadde fortjent å

få kjennskap til det røde alternativet. Imidlertid veit vi at det ikke blir slik. Borgerskapet har enorme ressurser når det gjelder propaganda. De disponerer over aviser, radio og TV. RV vil systematisk bli nekta adgang til valgsendinger og alle politiske innslag i forbindelse med valget. Fordi RV vil bruke disse til å avsløre det hele, og dermed være en trusel mot borgerskapet.

Selv med flere tusen aktivister vil det bare være mulig å nå et begrenset antall av alle de som skal stemme. Derfor må det prioriteres og vi må stille oss spørsmålet: Hvem har spesiell stor betydning i kampen for sosialismen? Hvem er særlig på vei mot venstre i dag?

Vi trur det er særlig viktig å satse på å nå bredt ut til arbeiderklassen og særlig industriproletariatet, de progressive ungdomsmassene og den progressive kvinnebevegelsen som vokser raskt fram her i landet.

ARBEIDERKLASSEN

Det betyr konkret at det bør opprettes mange RV-grupper på arbeidsplassene. Industriproletariatet inntar en spesielt viktig plass i klassesamfunnet. De står i direkte motsetningsforhold til kapitalen, har lang kamperfaring, og er forholdsvis lett å organisere. Strategisk har arbeiderklassen en avgjørende betydning. Det kommunistiske partiet og den revolusjonære bevegelsen må derfor vie spørsmålet om revolusjonært valgkamparbeid i industriproletariatet stor oppmerksomhet.

UNGDOMMEN

Ungdommen fra det arbeidende folkets rekker har i ei årrekke vist at de er villig til å slåss mot utbytting og urett. Også skoleungdom har vist en omfattende vilje til å slåss for rettighetene sine. De er ofte mindre prega av borgerhets og har mindre inngrodde motforestillinger mot å slåss for en revolusjonær politikk. Derfor kan ungdommen bli en viktig ressurs i en revolusjonær valgkamp.

KVINNEBEVEGELSEN

Det er et prinsippsspørsmål for alle revolusjonære å kjempe mot alle former for kvinneundertrykking. Borgerskapet har alltid betrakta kvinnen først og fremst som reservearbeidskraft. Stadig flere kvinner tar kampen opp mot dette og stiller krav om rett til arbeid, daghjemsplasser og sjølbestemt abort. Denne bevegelsen fortjener full støtte.

Samtidig er det sånn at denne kampen også viser kvinnen hvem som er venn og fiende og de lærer mye om klasseforholda. En revolusjonær valgkamp vil kunne bety mye når det gjelder å bringe denne politiske forståelsen opp på et enda høyere nivå. Kvinnebevegelsen utgjør derfor et viktig revolusjonært potensial.

HVEM KAN BLI MED I RV-GRUPPER

Vi har nevnt en del grupper som det er viktig å rette arbeidet inn på, det betyr sjølsagt ikke at det *bare* skal drives valgarbeid blant disse. I så stor grad som mulig bør det propaganderes blant småbønder, fiskere og overalt der det finnes folk som kan bli en revolusjonær kraft.

Hvem kan så bli med i valgkampen og RV-gruppene? Det er viktig at mange uavhengige trekkes med. Alle som ønsker å støtte den revolusjonære bevegelsen, som vil slåss mot borgerlige løftepolitikere og vil styrke klassekampinja, som ønsker revolusjonen og sosialisme bør delta aktivt. Valgkampgruppene må bli mange og aktive, bare da vil det bli mulig å nå virkelig bredt ut i valgkampen. Bare da vil RV-gruppene virkelig bli et slag mot borgerskapets planer om en idyllisk valgkamp der de ulike borgerlige partiene skyggebokser og slåss om stemmer og bein. Dette er derfor en oppfordring til alle revolusjonære:

STYRK RV-GRUPPENE,
SLUTT OPP OM RØD
VALGALLIANSE.

STØTT RV INNSAMLINGA: 300 000 KRONER TIL VALGKAMPEN

Den revolusjonære bevegelsen har stolte tradisjoner når det gjelder innsamlingsaksjoner. Begge de tidligere valgkampene som RV har deltatt i er blitt finansiert ved hjelp av innsamlingskampanjer. Disse kampanjene har bestandig gått med overskudd som bl.a. har blitt benytta til å finansiere «Klassekampen» som dagsavis.

Det å være økonomisk sjølberga er et prinsippsspørsmål for revolusjonære. Det politiske systemet i Norge er basert på at borgerskapet holder liv i en rekke forskjellige partier gjennom utstrakt grad av støtteordninger. De aller fleste av disse partiene er totalt avhengig av denne støtten. Borgerskapet holder liv i disse for å gi inntrykk av politisk bredde, folk får mange «forskjellige» partier å stemme på, samtidig er borgerskapet sikra lojale partier som vil forsvare diktaturet deres. I den grad de slutter å være lojale vil støtten før eller siden opphøre, det er helt lovmessig. Hvert år tas det over 36 millioner kroner av skattepengene for å finansiere partiene lokalt og sentralt. I tillegg kommer millioner i pressestøtte, statsannonser og papirstøtte. Rød Valgallianse nekter å røre disse pengene. Vi veit at det er en dødslinje for revolusjonære å gjøre seg

avhengig av slik støtte, en dag vil krana bli skrudd av og en revolusjonær bevegelse kan ikke basere sin eksistens på en så usikker framtid. Mange sier: Dette er utmerka, men hvorfor ikke ta imot pengene uten å gjøre seg avhengig av dem, de kan jo brukes til progressive formål? Disse folka glemmer at dette er et prinsippsspørsmål. Vi mener at vi har en riktig politikk som folk trenger og vi trur at de mer enn gjerne vil være med å finansiere den, slik har også innsamlinger og økonomiarbeid en mobiliserende effekt og bidrar til å knytte folk nærmere den revolusjonære bevegelsen. Dessuten mener vi det er gærent å bruke arbeidsfolks skattepenger til å holde partiene oppe, derfor er det også en form for demonstrasjonspolitikk når vi sender penga tilbake.

Denne praksisen står i skrikende kontrast til de moderne revisjonistene som er totalt avhengig av statstøtte. Nå trur ikke vi at de har noen politikk som på noen som helst måte truer borgerskapet, så faren er neppe overhengende for at de skal få støtta inn-dratt. Men det viser iallefall at det også på det økonomiske området går et skarpt skille mellom den moderne revisjonismen og den revolusjonære bevegelsen.

HVA TRENGER VI PENGER TIL

Rød Valgallianse har som målsetting å samle inn 300 000 kr. som skal finansiere valgkampen. Hva trenger vi så mye penger til? Hvis det skal drives en skikkelig valgkamp som skal nå ut til mye folk må det trykkes aviser og brosjyrer i masseomfang. Dette koster mye penger. Det skal avholdes mange møter, det blir nødvendig å reise en del rundt i landet. Kort sagt hvis vi mener det alvorlig når vi sier at vi vil ut med et revolusjonært alternativ, og sette en kile i borgerskapets propagandakvern må vi være villige til å betale for det. RV blir utelukka fra valgsendingen i NRK. Det lille reaksjonære partiet «NKP» gir seg ut for å være kommunister. Borgerskapet har ingen formelle argumenter for å slippe dem til og nekte RV adgang i valgsendingene, likevel skjer det. Trur noen at det er tilfeldig? Det kreves hardt arbeid og mye propaganda for å vise at disse folka slett ikke er kommunister og revolusjonære, men tvert imot svarte agenter for en aggressiv supermakt. Vi tror mange progressive er villige til å ofre noen kroner for å bidra til det. Mange slike eksempler kan gis på *hvorfor* det er viktig at vi kommer ut med propagandaen vår.

OVERSKUDET TIL OKTOBER

Hvis vi også i år følger opp tradisjonene med å komme ut av kampanjen med et pent overskudd, bør ingen innbille seg at pengene blir brukt til noe uvesentlig. Forlaget Oktober har igang en innsamlingskampanje for å finansiere utgivelsen av de marxist-leninistiske klassikerne: Det er en viktig oppgave for alle revolusjonære å skolere seg i revolusjonær teori, derfor er det viktig at disse bøkene blir gitt ut og lest. 700 000 kroner er målsettinga for kampanjen. Det er mange penger, det vil derfor ha stor betydning om vi kommer ut av RV-innsamlinga med et pent overskudd.

STØTT AKTIVT OPP OM RV-INNSAMLINGA!

300 000 kroner til RØD VALGALLIANSE

STØTT KAMPFONDET

**Pengene sendes til Kampfondet postboks
9152 Vaterland Oslo 1.
Postgirokonto: 2 20 81 30.**

STUDIEOPPLEGG FOR:

Filip Kota: To linjer i verdens fagbevegelse.

For ca. et år sida ga Forlaget Oktober ut ei bok av den albanske kommunisten Filip Kota. Kota er i dag medlem av sentralrådet i Albanias fagforbund og leder for dets internasjonale utvalg. Han har lang erfaring fra arbeid i fagbevegelsen i Albania og har studert utviklinga av den internasjonale fagbevegelsen. Boka er derfor nyttig for progressive og revolusjonære i alle land. Derfor har Oktober oversatt boka, derfor er den oversatt til mange andre språk.

Boka er blitt mye lest i Norge, og mange har arrangert studiegrupper om den. Her trykker vi et studieopplegg som burde egne seg til bruk i sånne grupper.

Den albanske arbeiderklassen har sjøl stolte kamptradisjoner. Gjennom kampen for retten til fagorganisering, organisering av kampen mot de fascistiske okkupantene og seieren i den sosialistiske revolusjonen har de høstet rike kamperfaringer. I dag når arbeiderklassen sjøl har makta i Albania har fagbevegelsen sjølsagt en annen funksjon enn hos oss som lever under borgerskapets diktatur. Men klassekampen fortsetter under sosialismen, dette veit den marxist-leninistiske ledelsen i AFF (Albanias fagforbund) derfor er det deres oppgave å mobilisere arbeiderklassen mot byråkrati og revisjonisme. Dette lærer boka oss mye om.

Hvorfor trenger norske arbeidere denne boka? Kan en albaner lære norske fagorganiserte noe om hvordan klassekampen bør drives i Norge? Vi trur alle som leser denne boka definitivt vil svare ja på disse spørsmålene. Kampen mellom de to linjene, mellom classesamarbeid og klassekamp, mellom de marxisme og revisjonisme, gjen-speiler seg på mange plan. Albanerne har i

den internasjonale arbeiderbevegelsen, og spesielt i WFTU (Den faglige verdensføderasjon), ført en uforsonlig kamp mot sosial-imperialismen og den moderne revisjonismens talsmenn. Uredd har de kjempet imot de nye tsarene i Kremles forsøk på å gjøre denne organisasjonen om til et lydige redskap for imperialisme og classesamarbeid. De har høstet kunnskap og erfaring som fortjener å bli lest av tusenvis av arbeidsfolk her i landet.

Boka inneholder og en oppsummering av fagforeningenes historiske utvikling i verdensmålestokk. Kota går nøye inn på framveksten av arbeideraristokratiet og påviser hvordan borgerskapet gjennom sine betalte talsmenn har erobret makta i arbeiderklassens egne organisasjoner og partier. Han tar for seg de ulike opportunistiske retningene som borgerskapet på denne måten kamuflerer sin politikk bak. Slik øker vår forståelse for at reformismen og revisjonismen ikke er særprege norske fenomener, men vil være en lovmessig fore-

teelse så lenge borgerskapet og imperialismen eksisterer.

Boka går sjølsagt ikke inn på de særegne forholdene i Norge og linjene for faglig kamp her. Leserne vil derfor ha stor nytte av å lese de norske kommunistenes syn på disse spørsmålene. Derfor vil AKP(m-l)s prinsipprogram og annet materiell være til stor hjelp for å øke utbytte av studiene.

STUDIEOPPLEGG

Vi oppfordrer derfor så mange som mulig å studere denne boka. Vi har også laga et studieopplegg for de som ønsker å studere boka nøyere.

Opplegget er på to møter. *Dere bør lese boka først*, deretter kan dere samles for å diskutere spørsmåla til hvert møte. Diskusjonen blir bedre om det blir holdt en kort innledning som forteller hvordan innlederen mener at spørsmålet bør bli besvart.

Kota tar opp mange ting som dette studieopplegget ikke kommer inn på. Det er f.eks. ikke lagt opp til en diskusjon om hvorfor det er nødvendig med en væpna revolusjon for at sosialismen skal seire. Kontrarevolusjonen i Sovjet etter Stalins død er heller ikke drøfta.

Dersom du ønsker å sette deg nøyere inn i det synet AKP(m-l) har på disse spørsmåla og på ei rekke andre spørsmål, bør du skaffe deg prinsipprogram for AKP(m-l) som ble vedtatt på 2. landsmøte.

Du kan også skaffe deg grunnsirkelen til AKP(m-l) og be om å få bli med i ei studiegruppe som diskuterer denne studieboka.

FØRSTE MØTE

1. Se nøyere på det som står i første del, kap. 1 side 16—34 og kap. 2, side 121—126 i boka.

På side 29 sier Kota: «Etter at arbeiderbevegelsen og fagbevegelsen i de siste 25 åra av 1900-tallet var blitt en organisert kraft og hadde fått større tyngde på det politiske og

sosiale planet, begynte to forskjellige linjer å utvikle seg i arbeiderklassen, to linjer som gradvis fjernet seg fra hverandre: den opportunistiske linja og den proletariske klassekamplinja.»

Hva mener du det kommer av at det utvikler seg to ulike linjer i arbeiderklassen og fagbevegelsen?

Hva slags erfaringer har du på kampen mellom de to linjene?

Spørsmål 2. Se nøyere på det som står i første del kap. 3 side 34—42, tredje del, kap. 1 side 75—94 og kap. 3 side 115—121. På side 34 tar Kota opp den proletariske internasjonalismen. Her sier han bl.a.: «For arbeiderklassen ble internasjonalismen følgelig en bydende nødvendighet, et meget viktig prinsipp og en moralsk norm som hadde en dyp revolusjonær betydning».

Hvorfor legger Kota så stor vekt på dette spørsmålet?

Hvordan behandler arbeideraristokratene internasjonale spørsmål i fagbevegelsen? Noen sier at å ta opp internasjonale spørsmål på fagforeningsmøter bare virker splittende. Diskuter dette.

Spørsmål 3. Se nøyere på det som står i tredje del, kap. 2 side 94—115 og noen generelle konklusjoner side 139—141.

På side 94 sier Kota: «På den andre sida står linja for klassekamp, anti-imperialisme og revolusjon. Denne linja krever at fagbevegelsen må bli et senter for motstand mot den kapitalistiske utbyttinga, et redskap for arbeiderklassens endelige frigjøring, en skole i proletariatets klassekamp, en del av den almenne revolusjonære fronten, en viktig kraft i kampen for å avskaffe den kapitalistiske utbyttinga, og knuse borgerskapet og for sosialismens seier.»

Er du enig i at dette er oppgaver for fagbevegelsen?

Eller er det riktig som enkelte sosialdemokrater og revisjonister hevder at politikk får de politiske partiene ta seg av?

ANDRE MØTET

I prinsipp-program for AKP(m-l) blir arbeideraristokratiet tatt opp slik:

«Imperialismen har gjort det økonomisk mogeleg for borgarskapet å muta eit tunt sjikt av arbeidarklassen frå den imperialistiske superprofitten. Dette laget av borgarleggjorde arbeidarar er i våre dagar den viktigaste *sosiale* støtta for borgarskapet. Arbeidararistokratiet er korrumpert av imperialismen og utgjer ei politisk avdeling av borgarskapet.

Til arbeidararistokratiet reknar vi dei halvt småborgarlege privilegerte arbeidarane som er skilde frå det store fleirtalet av arbeidarklassen ved særlege føremoner. Sjølv om dei utgjer eit lite mindretal innanfor klassen er dei ein massebasis for oppportunismen og revisjonismen.

Attåt desse borgarleggjorde arbeidarane har det vorte utvikla eit stort arbeidararistokratisk byråkrati innanfor fagrørsla, i dei borgarlege arbeidarpartia, i bladstyre, organisasjonar osb. Staten stør og utviklinga av eit slikt lag omkring dei parlamentariske organa og i statsapparatet. Sosialt har desse arbeidararistokratane teke steget ut or arbeidarklassen og vorte småborgarar eller borgarar. Dei øvste delane av arbeidararistokratiet høyrer til monopolborgarskapet.

Partiet sin politikk må vera å isolera arbeidararistokratiet frå dei breie massane av arbeidarklassen. Partiet må oppmuntra arbeidarklassen til ein innbiten og kvass strid mot dette sjiktet av overløparar til borgarskapet sitt læger. Partiet må sjølv hindra at det utviklar seg eit arbeidararistokrati i egne rekkjer og jamvel kjempa mot påverknaden frå det, som partiet alltid vil vera utsett for. Partiet vil kjempa mot at medlemmer som får verv som faglege tillitsmenn eller parlamentarikarar skal motta særskilde føremoner frå dette arbeidet.»

Kota behandlar dette spørsmålet på s. 65—70. Her kan en legge merke til at Kota trekker et skille mellom arbeideraristokratiet og det faglige byråkratiet. I prinsipp-program for AKP(m-l) blir dette byråkratiet behandla som en del av arbeideraristokratiet, slik at arbeideraristokratiet utgjør et sjikt som tilhører flere klasser. Både monopolborgeren Aspengren med sine styreverv i Norsk Hydro mm. og den oppkjøpte og privilegerte arbeideren «på golvet» tilhører altså arbeideraristokratiet. Dette skillet har ingen betydning for den politiske vurderinga hos Kota.

Spørsmål 1. Er det riktig at borgerskapet og dets statsapparat bestikker et sjikt av folk for å beholde fagbevegelsen som en borgerlig fagbevegelse?

Er det folk som mottar bestikklser på din arbeidsplass?

Spørsmål 2. På side 68 sier Kota: «Det (det faglige byråkratiet — vår anm.) har gått videre ut og blitt en stadig mer trofast samarbeider og et redskap i statens og de kapitalistiske monopolenes hender.»

Drøft dette og bruk erfaringer fra klassekampen i Norge.

Spørsmål 3. Les nøye side 30—34 og side 94—115.

Hvorfor er det viktig å aktivt bekjempe den innflytelsen som DNA,SV og «NKP» har i fagbevegelsen?

Er det riktig at AKP(m-l) i dag står i spissen for klassekampen i Norge, og er det riktig å arbeide for at fagforeningene og klubbene anerkjenner AKP(m-l)s ledende rolle?

Dersom dere har ting å spørre om som gjelder dette studieopplegget eller som gjelder boka til Filip Kota, kan dere kontakte AKP(m-l)s studieutvalg co Forlaget Oktober a/s boks 6875, St. Olavs pl, Oslo 1.

Send også inn kommentarer eller kritikk av dette studieopplegget eller forslag til andre saker som dere mener det bør lages studieopplegg til.

Studieutvalget i AKP(m-l)

Oktober

LENIN

UTVALGTE VERKER I 12 BIND



**Tegn abonnement
på Lenin-serien
fra
Forlaget Oktober!**

Lenin skreiv for arbeidsfolk

Forlaget Oktober holder nå på å gi ut serien **UTVALGTE VERKER I 12 BIND** av Lenin. Den første av bøkene kom sommeren 1976. To bøker til kom rett før jul samme år. I løpet av 1977 kommer det minst 5 bind til. De siste binda kommer våren og sommeren 1978.

gjøre deg kjent med ett og ett bind av gangen. Når serien er komplett, har du et helt lite Leninbibliotek til rådighet for mange år framover. Når du støter på politiske spørsmål du må ha klarhet i, kan du ta fram binda og lese det du trenger, enten det er ting du har lest før eller ting du sprang over første gangen.

Du trenger hele serien

En grei måte å skaffe seg dem på er å tegne abonnement på hele serien nå. Da får du bøkene hjem til deg etterhvert som de kommer ut. Du er helt sikker på å få med deg alle sammen, og kan

Vegen for arbeidere i alle land

Til sammen inneholder de 12 binda om lag 200 av de viktigste arbeidene til Lenin, fra 1890-åra til 1923.



Lenin taler ved avdukinga av minnesmerket over Marx og Engels 7. november 1918.

Bøkene gir deg en samla framstilling av de erfaringene som gjorde den sosialistiske Oktoberrevolusjonen mulig, ja, som har klargjort den vegen arbeidere i alle land må følge for å styrte kapitalismen og skape et sosialistisk samfunn der arbeiderklassen sjøl har makta. Det kan ikke bli noen revolusjon i Norge heller, hvis ikke virkelige mange arbeidere og andre progressive mennesker kjenner verka til Lenin og de andre marxistiske klassikerne.

Det er hjelp i å studere Lenin

I dag er det mange som er klar over dette. Det er et resultat av at det er blitt skapt

en ny kommunistisk bevegelse i Norge i løpet av de ti siste åra. Den nye revolusjonære bevegelsen, som er leda av AKP(m-l), har brukt den marxist-leninistiske teorien på klassekampen i Norge. De praktiske erfaringene har vist at Lenins teorier om partibygging, om statens klassekarakter, om imperialismen, om revisjonismen og de borgerlige «arbeiderledernes» karakter er gyldig. Tusenvis av folk har fått erfaring for at det er hjelp i å lese marxistiske bøker — og at det er nødvendig.

Det er grunnlaget for at Forlaget Oktober nå kan oversette og utgi en 12-bindsserie av Lenin og trykke den i 5000 eksemplarer av hvert bind.

Det er viktig at du studerer

Samtidig er tiltaket et middel til å styrke den bevegelsen som alt har utvikla seg. Det er bra at mange folk studerer i dag. Men det er viktig at det er mange som leser mer enn ei og anna bok eller noen artikler. Klassekampen stiller oss overfor en rekke vanskelige spørsmål. Oppgavene vokser for hver dag. Det er nok av falske «arbeiderledere» i SV og «NKP» som kan dekke seg bak forfalskninger både av Marx og Lenin for å få folk til å velge feil kurs når det oppstår uklarhet. Det er heller ikke alltid andre folk enn deg sjøl som har erfaring og politisk innsikt til å kunne fortelle hva som er rett og hva som er gærnt.

Derfor er det viktig at du skaffer deg oversikt over åssen Lenin og de andre klassikerne svarte på spørsmåla og åssen de avslørte falskneriene til dem som spredde bøgerskapets teorier i arbeiderbevegelsen i deres tid.

Tegn deg som abonnent på Lenin-serien fra Oktober i dag!

Hva vil det si å abonnere?

Ved å abonnere på *Lenin-serien Utvalgte verker i 12 bind* får du bøkene tilsendt fra forlaget etter hvert som de kommer ut. Du betaler ikke noe på forhånd, men forplikter deg til å betale hver bok seinst 14 dager etter at du har fått den.

Som abonnent er du sikker på å få alle bøkene i serien. Du får et visst avslag i prisen i forhold til det bøkene koster i bokhandelen — 15%. Ei bok som koster 34,50 i handelen, vil du få for 29 kr.

Du kan gjerne gå sammen med noen andre og tegne *gruppeabonnement*. Det vil si at dere får tilsendt flere eksemplarer av

hvert bind til samme adresse. Vær oppmerksom på at ei slik ordning stiller krav til den som er adressat. Hun eller han må sørge for at bøkene kommer raskt videre til de som skal ha dem, og at betaling fra alle sammen blir ordna på en grei måte.

Dersom du ikke oppgir noe annet, vil abonnementet løpe fra den første nye boka som kommer ut. Hvis du også vil ha de binda i serien som alt er kommet ut, må du markere det særskilt.

Den første boka som kommer i vår, er bind 8 — «Staten og revolusjonen».

Oversikt over alle binda med stikkord om innholdet og tid for utgivelse finner du på baksida av denne brosjyra.

Bestillingsseddel

- Jeg ønsker abonnement på serien Lenin: *Utvalgte verker i 12 bind* fra Forlaget Oktober. Abonnementet gjelder fra den første boka som kommer ut.
- Av de binda som alt er kommet ut, vil jeg ha de jeg har satt kryss ved (oppgi antall hvis det er gruppeabonnement): b. 2: «Hva må gjøres» b. 6: «Imperialismen» b. 11: «Venstre-kommunismen»

(Bestiller du etter 15. juni, må du også føre opp b. 8: «Staten og revolusjonen» for å få den med.)




- Jeg forplikter meg til å betale for bøkene innen 14 dager etter mottakelsen.
- Jeg ønsker *gruppeabonnement*, eks. av hvert bind.

Navn:

Adresse:

Postnr./sted Underskrift:

Send slippen inn til Forlaget Oktober, Postboks 6875 St. Olavs plass, Oslo 1 — eller lever den til Oktober-bokhandelen eller Oktober-kommisjonøren på ditt sted.

LENIN			
1		3	4
1. Lenin om Marx. Hva er folkevennene. Kommer høsten 77.	2. Hva må gjøres? Er kommet ut.	3. Ett skrift fra og to offiser. Kommer høsten 77.	4. To stags taktikk, 1905. Kommer våren 78.
5		7	
5. Bolsjevikpartiet. Det nye stats apparatuset. Kommer sommeren 77.	6. Imperialismen. I verdenskrig. Er kommet ut.	7. Forberedelse til Oktober-revolusjonen. Kommer høsten 77.	8. Staten og revolusjonen. Kommer rundt 1. mai 77.
9	10		12
9. Oktober-revolusjonen, overgang til sosialismen. Kommer vinteren 78.	10. Intervensjonskrigen. Konegshor Kautsky. Kommer våren 78.	11. Seieren mot intervensjonskrigen. Venstre-kommunismen. Er kommet.	12. Overgangen til freden, oppbygging av sosialismen. Kommer sommeren 78.
<p>ILLUSTRASJONEN: Her ser du eit oversyn over dei bunda som kjem i Lenin-serien frå Oktober. Merk deg at bøkene ikkje kjem i nummerorden, men i den rekkjefølgja du kan lesa ut av det som står under kvar bok.</p>			

Når kommer bøkene ut?

Her ser du en oversikt over de binda som kommer ut i Oktobers Lenin-serie. Utvalget svarer til ei standardutgave av Lenin som ble gitt ut i Moskva i 1946. Inndeling av binda følger den periodedeling som de sovjetiske kommunistene brukte i parti-

historia si. Merk deg at binda ikke kommer ut i nummerrekkefølge, men i den rekkefølgen som du kan lese ut av utgivelsestidspunktet som står under hver bok.

Prisen er ikke ferdig beregna for alle bøkene ennå. Men den vil holde seg på eller under kr. 34,50, som de tre første som kom ut koster.

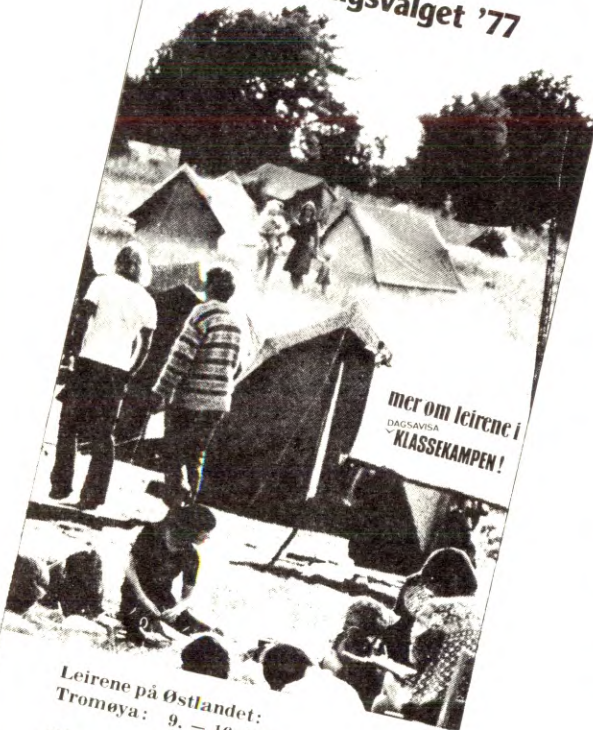
DELTA PÅ Rød Front- sommerleir!

HOVEDTEMAER:

☆
Er det mulig å føre folkekrig mot
ei supermakt i Norge?

☆
Revolusjonær faglig politikk

☆
Stortingsvalget '77



Leirene på Østlandet:
Tromøya: 9. — 16. juli.
Håøya: 16. — 23. juli (familieleir)
23. — 30. juli.

Her følger en oversikt over Rød Front-sommerleirene som arrangeres over hele landet. Tidspunktene for leirene i Rogaland og på Nord-Vestlandet er ikke klare når dette skrives. Ved påmelding og nærmere opplysninger, kontakt AKP(m-l) lokalt.

ØSTLANDSLEIRENE

Det blir to leire på Tromøya ved Arendal. Den første blir i uka: 9—16. juli, og den andre blir i uka: 16—23. juli. Den andre leiren blir en familieleir. Det blir også leir på Håøya i Oslofjorden i uka 23.—30. juli.

LANDET ELLERS

Det blir to leire i Trøndelag. Den første i uka: 16. — 23. juli, den andre i uka: 23. — 30. juli. Nordlandsleiren blir i uka: 25. — 31. juli. Leiren i Troms blir i uka: 10. — 17. juli, og leiren i Finnmark blir i uka: 24.—31. juli. Hordaland: 17.—24. juli og 24.—31. juli.

For leirene på Nord-vestlandet og i Rogaland, se «Klassekampen».

RØDE FANE

Distribusjon:

Boks 2046

Grunerløkka,
Oslo 5

Postgiro 2 20 84 78

Oktober

ANGOLA

Sosialimperialismen
i Afrika



Avslører Sovjets
løgner om
borgerkrigen
i Angola.

220 s., kr. 38,—.



Mao Tsetung

Om
nydemokratiet



Oktober

Om Maos linje
for å frigjøre
Kina fra
imperialismen

48 s., kr. 8,—.

Til salgs
i oktober-bokhandlene og andre bokhandler